
YAPILANDIRMACI PERSPEKTİFTEN KAMU DİPLOMASİSİ VE TÜRKİYE: ABD YAZILI BASININDAN YANSIMALAR

Samet KAVOĞLU*

Öz

Uluslararası ilişkileri yeniden tarif ve tanzim arayışında yeni bir bakış açısı sunan ve sosyal olana vurgu yapan yapılandırmacı teorinin uluslararası halkla ilişkiler ve kamu diplomasisi alanına uygulanmasını amaçlayan çalışmada, Türkiye'nin yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerinin etkileri yapılandırmacı perspektiften okunmaya çalışılmıştır.

İlgili okumanın sağlıklı yapılabilmesi adına, ülkenin yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerinin hedef ülke halklarına erişiminde önemli bir kanal olarak geleneksel medyanın önemi dikkate alınarak, Türkiye'ye dair haberlerin çalışmada seçilen ülke olan ABD gazetelerindeki yer alış biçimi, içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Alan araştırması yöntemiyle yapılan bu çalışmada kategorisel içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırma bulguları ışığında Türkiye ile ilgili az sayıda haberde, olumlu ve olumsuz olarak ifade edilebilecek görüşlerin yakın seyrettiği gözlemlenirken; genel olarak Suriye'de yaşanan çatışmaları konu alan haberlerde dolaylı olarak yer aldığı gözlenmiştir. Türkiye'ye dair olumlu haberler ekonomi ağırlıklı olurken, olumsuz haberler genel olarak terörist saldırılar, gösteri yürüyüşleri ve ifade özgürlüğü bağlamında olmuştur. Bulgular, yapılandırmacı bakış açısıyla değerlendirildiğinde, uzak coğrafyalarda, farklı kültürel normları olan ve Türkiye hakkında düşük bilgi birikimine sahip bir toplumla 'kimlik' birlikteliğinin yaratılmasının zorlukları da dikkate alınarak, inşa edilip geliştirilecek ilişkilerde aktörlere önemli roller düştüğü ifade edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Yapılandırmacılık, Kamu Diplomasisi, Halkla İlişkiler.

PUBLIC DIPLOMACY AND TURKEY FROM CONSTRUCTIVIST PERSPECTIVE: REFLECTIONS FROM USA PRINT MEDIA

Abstract

In this study, aiming the implementation of the constructivist theory -which presents a new point of view in pursuit of redefining and redrafting the international relations and emphasizes what is social- on the international public relations and public diplomacy, the effects of the public diplomacy activities carried out by Turkey are tried to be studied from the constructivist perspective.

To make the related reading well; the appearance of news about Turkey in USA news has been observed in terms of content analysis by taking the importance of traditional media into account as an important channel in reaching the target country public of public diplomacy activities that country carried out. In this study that was made with the method of field research, categorical content analysis technique has been used.

While it has been observed with research indications that there are positive or negative views about Turkey in some news, it has been observed that Turkey takes place indirectly in the news that are generally about battles in Syria. While positive news about Turkey has been economy based, the negative news are generally about terrorist attacks, manifestation movements and freedom of expression.

When the indications have been evaluated in terms of constructivist point of view, it has been expressed that important roles are waiting for actors to construct and improve relations by taking the difficulties of creating 'identity' union with a society that is in distant geographies, has different cultural norms and have little knowledge about Turkey into account.

Keywords: Constructivism, Public Diplomacy, Public Relations.

* Doktora Öğrencisi. Gazi Üniversitesi SBE Halkla İlişkiler ve Tanıtım ABD. samet.kavoglu@gazi.edu.tr

GİRİŞ

Sosyal bilimler alanına uzun zaman egemen olan realist paradigma ve onun pozitivist anlayışının yarattığı maddeci ortam ve bundan beslenen ikici bakış açısının meydana getirdiği öfke, çatışma, savaş ve kutuplaşma durumunun sürdürülebilir olmadığı tezinden hareketle, 1990'lerden itibaren gelişen eleştirel teorilerde, sosyal olanı, materyal olanın önünde konumlandırın ve uluslararası sistemi sosyal inşa alanı olarak gören yapılandırıcı akımlar öne çıkmaktadır.

Soğuk Savaşın sona ermesi ve kutupların keskinliğini yitirmesiyle birlikte uluslararası ilişkilerde kullanılan iletişim teknikleri de hızlı bir değişime uğramış, propagandanın yerine görece ılımlı ve etkileşime açık halkla ilişkiler ve kamu diplomasisi kavramları almıştır. Ortaklaşmaya hizmet edecek kimlik değerleri üzerinden birleştirici söylemler, siyasal aktörler başta olmak üzere çok çeşitli düşünce üretim merkezleri tarafından yayılmaya çalışılmıştır.

Bu faaliyetlere ilk olarak başlayan ve önemli oranda kaynak ayıran ölkelerin başında gelen ABD, ekonomik, teknolojik ve askeri gücünün ötesinde algısal bir üstünlüğe de başta Türkiye gibi 'gelişmekte olan ölkeler' olmak üzere dünyanın birçok noktasında sahip olmuştur. 1940'ların ortalarından itibaren Marshall Yardımları vb. faaliyetlerle Türkiye ile ilişkilerini arttırarak sürdüren ABD, söylem ve eylemleriyle sürekli olarak Türk basınının, dolayısıyla da Türk halkının gündeminde önemli bir yer edinmiştir. İlgili ölkenin, Irak'a gerçekleştirdiği, Suriye'ye ise gerçekleştirmediği silahlı müdahale, ulus ötesi kuruluşları, FED vb. ekonomik aktörleriyle Türk ekonomisini etkileme gücü, müttefik ya da stratejik ortak olma durumu ve başkanından büyükelçisine kadar Türkiye'ye ve bölgeye dair beyanatlarıyla ölkne gündemini yoğun olarak meşgul ederken, Batıda daha prestijli bir yer edinmek için uzun yıllardır çaba sarf eden Türkiye'ye dair ortalama bir Amerikan vatandaşının algısını şekillendiren ABD basınında çizilen imaj nasıldır?

Yukarıdaki sorunun cevabını arayan bu çalışmada, öncelikli olarak yapılandırmacılık ve kamu diplomasi kavramları, alan yazın taraması yapılarak açıklanmaya çalışılacak; ardından Türkiye'nin kamu diplomasisi faaliyetleri ve ABD basınındaki yansımaları yapılandırıcı perspektiften irdelenecektir. ABD'nin tirajları 1 milyonun üzerinde olan gazeteleri *Wall Street Journal* ve *USA Today*'de yer alan Türkiye haberlerinin içerik analiziyle ele alınacağı çalışmada, çeşitli parametrelere göre tasniflendirme yapılarak, elde edilen bulgularla sonuca dönük bilgi elde edilmeye çalışılacaktır.

Yapılandırmacılık

Sosyal bilimler alanındaki her yeni kavramsal tartışma gibi yapılandırıcı yaklaşımlar da toplumsal alanın tanımlanmasında, derlenip düzene konulmasında, mevcut düşünce sistemlerinin sorunlu ya da yetersiz olduğu iddiasıyla yola çıkarak, kendine özgü savlar geliştirmek suretiyle alana dair kavramlar yaratmıştır. Örneğın yapılandırıcı teorinin öncülerinden olan Alexander Wendt, bu yeni düşünce sistematığının ortaya çıkmasına zemin hazırlayan süreci, 1990'ların etnik, dinsel ve kültürel çatışmalarıyla yoğrulan karmaşık atmosferde, maddeci ve birey odaklı geleneksel uluslararası ilişkiler teorilerinin,

sistemde oluşan beklemedik ve büyük değişikliği açıklamakta yetersiz kalmasına bağlanmaktadır (Wendt, 1999: 4).

Görüldüğü üzere mevcut teorilerin hızla değişen ve dönüşen dünyayı tasvir ve tanzim etme imkânı azalırken, yeni kavramlar kaotik atmosferi ortadan kaldırmak adına farklı bakış açıları sunmaktadır. Bu düşünce akımlarından birisi de yapılandırmacılıktır. Sosyal olguların - devletler arası ilişkiler dâhil - sürekli inşa halinde olduğu temel varsayımı üzerine bina edilen yapılandırmacılığın (Sağır & Akıllı, 2004: 17-18) en önemli vurgusu, devletlerin 'sosyal varlıklar', uluslararası ilişkilerin ise 'sosyal bir alan' olduğu yönünde ileri sürdüğü fikirlerdir.

Materyal yapıların ancak içinde buldukları sosyal çevre ile anlam kazandığını savunan yapılandırmacı yazarlardan biri olan Checkel'in savını desteklemek için başvurduğu "ABD açısından İngiltere'nin nükleer silah sahibi olması tedirginlik yaratmazken, Kuzey Kore'nin sahip olması büyük tedirginlik yaratmaktadır" (Checkel, 1998: 325) varsayımı, materyal varlıkların (nükleer silah) tekil olarak hiçbir anlam ifade etmediği çıkarsamasına yol açmaktadır.

Kavramın dinamik ve değişken yapısı nedeniyle uluslararası kuralların, kurumların, normların, düşünsel unsurların ve bilişsel faktörlerin siyasi rolüne yapılan atıflar da gözden kaçırılmaması gereken hususlardır (Küçük, 2009: 776).

Dünyayı sosyal bir inşa alanı olarak gören yapılandırmacılar, aktörlerin de içinde buldukları sosyal, mekânsal ve tarihsel şartlar ile karşılıklı etkileşim içinde olduklarını ileri sürerek, yapısal değişimlerde aktörlerin rolüne vurgu yapmakta ve aktörlere edilgen değil, etkin bir rol biçmektedir (Klotz & Lynch, 2007: 3).

Yapılandırmacı yazarların üzerinde en çok durduğu ve bu çalışmada kamu diplomasisiyle bağı kuran kavram olarak görüldüğü için önem atfedilen kavram 'kimlik'tir. Yapılandırmacılar, kimliği ulus devletin kendi çıkarlarını arttırmak için kullandığı bir stratejik faktör olarak değil, çıkarların oluşumunda doğrudan rol alan bir unsur olarak ele almaktadırlar. Uluslararası politikanın temel biriminin devletler (eden) olduğu ve devletlerin içinde buldukları ortamların (yapı) maddi özellikten çok, kültürel-kurumsal niteliğe sahip olduğu varsayımından yola çıkarak, ulus devletin dış politika davranışlarıyla kimlikleri arasında ilişkisellik kurmaya çalışmaktadırlar (Larrain, 1995: 195-198)

Yapılandırmacılar, uluslararası politik faaliyetleri ağırlıklı olarak sosyal temelde ele alırken, bu temellerin aktörlerin sadece eylemlerini değil, aynı zamanda kimlik ve çıkarlarını da şekillendirdiğini ifade etmekte (Wendt, 2005: 201), Neumann ise kimliğin değişken, daima yeniden düzenlenen, çok boyutlu yapısına dikkat çekerek kimliklerin 'muğlâk' sayılmaları gerektiğini öne sürmektedir (1999: 19).

Gerek yapılandırmacıların sosyal inşa yaklaşımı, gerekse Neumann'ın kimliğin muğlâklığı varsayımı, kimliği yeniden tanımlayıp, ortak değerleri ön plana çıkararak hedef topluluklarda ülke lehine olumlu bir düşünce iklimi yaratmayı amaçlayan kamu diplomasisi açısından önemli bir fırsat olarak görülmektedir.

Kamu Diplomasisi

Günümüz dünyasını tanımlarken, Aydınlanma öğretisinin ve Fransız Devrimi'nin tarih ve coğrafya, zaman ve mekân, birey ve toplum, akıl ve din, ben ve öteki, merkez ve çevre arasındaki dinamik ilişkiye yön veren tek anlatı olma durumunu devam ettirmesi, değişimin ruhuna aykırı bir okuma olacaktır. Yeni bir coğrafi muhayyilenin kendini her gün biraz daha hissettirmekte olduğu günümüzde (Araş & Fidan, 2009: 195-217); uluslararası ilişkilerin tarif ve tanzimi de büyük değişimlere uğramaktadır. Devletler arasındaki diplomatik faaliyetler gün geçtikçe yetersiz kalırken, kitle iletişim araçlarının geliştiği ve çeşitlendiği, sınırların görece azaldığı küreselleşme çağında diplomatik hedefler, ilgili ülke yöneticilerini geçerek vatandaşlarını da iknaya yönelmiştir.

Alan yazınında kamu diplomasisi olarak yer bulan bu faaliyetlere ilişkin birbirini destekleyen çok sayıda tanım olmakla birlikte, genel olarak kamu diplomasisi, bir hükümetin, başka bir ulusun halkını ve aydınlarını, bu ulusun politikalarını kendi avantajına döndürmek amacıyla etkilemeye çalışması (Potter, 2002: 3) olarak tanımlanmaktadır.

İlk defa 1965 yılında Edmund Gullion tarafından ortaya atılan kamu diplomasisi kavramı, Edward Murrow Kamu Diplomasisi Merkezi tarafında şu şekilde tanımlanmıştır; (Sancar, 2012: 79)

Kamu diplomasisi, dış politikaların düzenlenmesi ve yürütülmesi üzerindeki kamu tutumlarının etkilenmesini ele almaktadır. Geleneksel diplomasiinin ötesindeki uluslararası ilişkiler boyutlarını, hükümetlerin diğer devletlerdeki kamuoyunu oluşturmalarını, özel grupların etkileşimini ve bir devletin ve bunların birbiriyle olan ilgi alanlarını, Dışışleri raporlarını ve bunların politikaya etkisini, işi iletişim olanlarla, diplomatlarla ve dış temsilciler arasındaki iletişimi ve de kültürler arası iletişim sürecini kapsamaktadır.

Erzen (2012: 60) kamu diplomasisi tanımında ise kavramın interdisipliner yapısına vurgu yapmaktadır:

Başka ülkelerin halkları üzerinde, klasik diplomatik yöntemlerin yanında; olumlu algı yaratılması ve ülke çıkarları doğrultusunda yönetilmesi amacı ile girişilen, uzun dönemli fayda sağlayan ve farklı yollardan marka imaj yönetimi, algı yönetimi, halkla ilişkiler, uluslararası ilişkiler, diplomasi gibi alanlarda ilerleyen birçok çalışmanın, bir bütün halinde istenilen sonucu vermesini sağlayan bir süreç.

Bir başka tanımda ise kamu diplomasisi bir hükümetin açıkça yabancı kamuoyu oluşturma, ulusal hedeflere, çıkarlara ve amaçlara ulaşmak için yapılandırılmış doğru bilgiyi yayma girişimi (Riggins, 1998: 4) olarak ifade edilmekte fakat 'doğru' kavramı göreceli olduğundan ve tek bir kaynaktan, hedef kitleyi yönlendirme gayesiyle yayılan enformasyonun manipülatif yönünün ağır basacağından hareketle tanımın sorunlu olduğuna ifade edilmelidir.

Zira kavramın ortaya çıkışı da esas olarak hedef ülke kamuları üzerinde manipülatif etki yapmak gayesinin örtülü biçimde ifadesi olarak tanımlanabilir. Özellikle Soğuk Savaş döneminin yarattığı kutuplaşma ortamında kavramın ABD tarafından geliştirilmesi ve yoğun olarak kullanılmaya başlaması, propagandanın I. ve özellikle II. Dünya Savaşı süresince azalan itibarı ve yarattığı olumsuz bakış açısı dikkate alınarak üretilmiş bir kavram olduğu izlenimi vermektedir.

Kamu diplomasisine dair tanımlamalar ve ilk uygulamalar, Grunig ve Hunt'ın halkla ilişkiler tanımında ifade ettiği şekilde, dönemin iletişim yaklaşımının da izlerini taşımakta ve basın ajansı/tanıtma modeli ve akabinde kamuoyu bilgilendirme modellerini çağrıştırmaktadır. Hedef kitleyi edilgen gören bu yapının modern kamu diplomasisi faaliyetlerinin çerçevesini belirlemesi de olanaklı değildir. Zira hedef kitlenin düşüncelerini ve bunun sonucunda eylemlerini şekillendiren çok sayıda etken bulunmaktadır. Bunların ne olduğunu ve ne şekilde değerlendirilip, kamu diplomasisi bağlamında ele alınacağını bilmek sürecin çift yönlü yapılandırılmasını ve geri bildirim önem verilmesini zorunlu kılmaktadır. Kamu diplomasisinin başarısı için hedef ülkelerin, grupların kültürel yapısını, tarihini, psikolojik özelliklerini ve en önemlisi de dilini öğrenmek (Malone, 1988: 12) çift yönlü iletişimi, etkileşimi sağlamak açısından yararlı olacaktır.

Esas olarak bu ayrışma kamu diplomasisine dair iki farklı bakış açısını da yansıtmaktadır. Bunlar, esnek ve katı yaklaşımlardır. Katı yaklaşım, kamu diplomasisinin amacını, ikna ve propaganda kullanarak dış kamuların davranışlarını etkilemek olarak ortaya koyarken; esnek yaklaşım, bilgi ve kültürel programların, uzun dönemli ulusal amaçlara yoğunlaşmak suretiyle dış politika amaçlarının önünü açacağı görüşünü öne sürmektedir (Yılmaz, 2012: 229).

Kamu diplomasisi kavramını tanımlarken değinilmesi gereken kavramlardan biri de 'yumuşak güç' ya da yabancı alan yazınındaki adıyla 'soft power' kavramıdır. İlk olarak Joseph Nye'in 1990'da yayımlanan 'Bound to Lead' adlı kitabında ifade edilen ve 2004 yılında yayımlanan 'Soft Power' isimli kitabıyla daha geniş kavramsal çerçeveye oturtulan yumuşak güç kavramı; dünya siyasetinde amaçlara ulaşmak için özenilen, hayran olunan, değerlerine sahip çıkılan, refah seviyesi ve fırsatlarıyla cezbeden bir ülke olma durumunu tanımlamaktadır (Akçadağ, 2013).

Nye'in tanımından hareketle bir ülkeyi kamu diplomasisi alanında güçlü yapacak hususlar incelendiğinde; o ulusun sahip olduğu kültürü, siyasi değerleri, dış politikası, ekonomisi, eğitim düzeyi, medya imkânları, tanıtım ve tanıtma faaliyetlerinin bütününden oluşan (Bostancı, 2012: 29) kompleks ve etkileşimli bir yapı anlaşılmalıdır.

Bunlara ek olarak küresel normlara (liberalizm, çoğulculuk, otonomi) hakim olmaya yakın kültür ve fikirler; Etki ve gündem oluşturacak global iletişim kanalları ve ulusal/uluslararası performansı ile saygınlık uyandıran ülkelerin de günümüz dünyasında yumuşak gücü daha etkin kullanma potansiyeli olmaktadır (Nye, 2002:6).

İşbirliği içerisinde olunan ülke toplumlarını ikna etme gereksiniminin (Bostancı, 2012: 30) sonucu olarak kamu diplomasisi, baskı olmaksızın rıza üretimini amaçladığı için halkla ilişkiler faaliyetlerinin genelinde olduğu gibi devamlılık arz etmesi durumunda, etkileri orta ve uzun vadede oluşmaktadır.

Türkiye'nin Kamu Diplomasisi Faaliyetleri

Kamu diplomasisi, ABD başta olmak üzere Batılı ölkelerde yoğun olarak kullanılmakla birlikte, akademik camiada da çeşitli disiplinler tarafından uzun zamandır incelenmektedir. Türkiye'de ise kamu diplomasisine dair alan yazını son derece sınırlıdır.

Alan yazını sınırlı, uygulamalar bütünlük arz etmese de esas itibarıyla kamu diplomasisi olarak ifade edilebilecek faaliyetlerin geçmişı Osmanlı İmparatorluğu'na kadar götürülebilir. Osmanlı'nın bir ölkeye sefere çıkmadan önce, o ölkelere tüccarlarını göndererek, imparatorluğun refah ve adalet getireceği düşüncesini halka yerleştirmeye çalışması (Yılmaz, 2012: 18) kamu diplomasisi bakımından önemli bir çalışmadır.

Cumhuriyet döneminde diplomatik açıdan olduğu kadar kamu diplomasisi açısından da dikkate değer bir başarı olarak ise Hatay'ın 1939 yılında Türkiye Cumhuriyeti'ne katılması sürecinde bölge halkına yönelik olarak gerçekleştirilen faaliyetler incelenebilir.

1936 seçimlerinde, Antalya'dan bağımsız milletvekili seçtirilen Tayfur Sökmen Bey için yakınları: "Niçin Adana veya Antep değil de Antalya" diye sorduklarında Atatürk'ün "Günü gelince (L) harfi yerine (K) harfini koyacağız. Böylece Antalya Antakya olacak" ifadesi ve ardından Hatay Hâkimiyeti Cemiyeti'nin Dörtöl şubesinin etkinliğinde Antalya bağımsız milletvekili Tayfur Sökmen Bey'in yaptığı konuşmalar süreçte önemli yer tutmaktadır (atam, 2013).

İlgili dönemde Hatay'ı elinde bulunduran Fransızların duruma ilişkin Atatürk'e: "...Hududumuzda bir milletvekiliniz halkı aleyhimize kışkırtacak şekilde bir konuşma yapmıştır. Bu, dostluğa aykırıdır" diyerek endişelerini ifade etmelerine karşılık olarak Atatürk'ün "O milletvekilimiz bağımsızdır. Anayasa'mız, bağımsız milletvekillerine, istediği yerde, istediği şekilde konuşma hakkı vermektedir" (atam, 2013) şeklindeki cevabı süreçte diplomasiyle kamu diplomasisinin birlikte yürütöldüğünü gösteren bir örnektir.

Türkiye'de modern anlamda kamu diplomasisi uygulamaları ise 2010 yılında Başbakanlık'a bağlı olarak Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü'nün kurulmasıyla merkezi bir konum elde etmiştir. Koordinatörlük kanalıyla, bugüne kadar yürütölen parçalı faaliyetlerin eşgüdömlü olarak devam ettirilmesi amaçlanmıştır (kdk, 2013).

İdari yapı henüz yeni olmakla birlikte, Türkiye tarihî, kültürel ve iktisadî çeşitliliği ve zenginliği nedeniyle kamu diplomasisi potansiyeli yüksek olan ölkelerden biridir. Bir taraftan Osmanlı İmparatorluğunun fiziki sınırlarını dahi aşan ve bugün onlarca devleti kapsayan tarihi, kültürel ve dinî ortak değerler; diğer taraftan görece istikrarlı hale gelen Türkiye ekonomisinin yarattığı bütçe genişlemesi, çeşitli nedenlerle (tatil, öğrenim, sağlık vb.) artan turist sayısı kamu diplomasisi mesajlarının ulaştırılması adına son derece önemlidir.

Türkiye'de kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektör ve sivil toplum örgütleri tarafından hayata geçirilen bazı projeler de, ölkelerin uluslararası halkla ilişkiler faaliyetleri olarak tanımlanabilecek kamu diplomasisi adına olumlu olarak değerlendirilebilecek çalışmalardır. Bu kapsamda, TİKA eliyle Orhun Kitabeleri'nden Mostar Köprüsü'ne kadar çok geniş bir coğrafyada tarihi yapıların onarılması; Yüksek Öğrenim Kurumu ve üniversiteler eliyle başta Ortadoğu ölkeleri ve Türkî Cumhuriyetler olmak üzere dünyanın pek çok ölkesin-

den öğrencilere Türkiye’de öğrenim olanağı sağlanması; Kızılay’ın Somali’den Myanmar’a kadar uzanan çok sayıda ülkede yardım faaliyetleri yürütmesi kamu diplomasisi açısından anlam ifade eden projelerdir.

Uluslararası öneme sahip spor, kültür ve sanat etkinliklerinin Türkiye’de yapılması ve yenilerinin de ülkeye kazandırılması için kamu ve özel sektörün ortak çaba sarf etmesi; Güvenlik güçlerinin, ülkenin sosyo-kültürel hinterlandı içerisinde sayılabilecek ülkelerin ordu ve polis teşkilatlarına eğitimler verir duruma gelmesi; Diyanet İşleri Başkanlığı himayesinde Batılı ülkeler başta olmak üzere dünyanın birçok bölgesinde camiler ve İslam kültürü merkezleri kurulması; Kültür ve Turizm Bakanlığı koordinatörlüğünde özel sektör yatırımlarıyla ülkeye gelen turist sayısının artırılması; TRT’nin Türkiye’nin tezlerini hedef coğrafyalarda duyurabilecek sayıda kanala sahip olması ve içeriğini zenginleştirilmesi; ülke film endüstrisinin uluslararası arenada adından söz ettirir hale gelmesi ve bunun sonucunda dünyanın dört bir yanına ulaşan kültür değerleri ve Türkiye’ye karşı artan ilgi, kamu diplomasisi kapsamında değerlendirilebilecek çalışmalardır.

Bunların yanı sıra yurtdışında yaşayan Türk vatandaşları ile soydaş ve akraba topluluklara yönelik ilgili, yetkili kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılacak çalışmaların koordinasyonunun bir plan dâhilinde yapılmasını sağlamak, bu alanlara yönelik belirlenmiş hedeflere hangi stratejilerle ulaşılabileceğini tespit etmek ve başarıya ulaşmasını sağlamak gayesiyle Başbakanlığa bağlı olarak oluşturulmuş Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı’nın (ytb, 2013) faaliyetlerine de kamu diplomasisi uygulamaları kapsamında yer vermek gerekmektedir.

Kamu diplomasisi bağlamında yer verilmesi gereken bir diğer faaliyet ise muadillerine nazaran geç kalınmış bir oluşum olmakla birlikte önem arz eden Yunus Emre Enstitüsü’dür. 2007 yılından kurulan ve günümüzde yurt dışında çeşitli ülkelerde açtığı kültür merkezleri ile Türkiye’nin, Türk dilinin, kültürünün, sanatının ve tarihinin tanıtılması adına çalışmalar yapan kuruluş; altmış yılı aşkın süredir dünyanın 93 ülkesinde 158 enstitü ile faaliyet gösteren Alman Goethe Institut (goethe, 2013) ve 1991’den beri dört kıtada 40’tan fazla ülkede faaliyet gösteren İspanyol Instituto Cervantes (cervantes, 2013) benzeri bir yapılanma ile 18 ülkede 24 kültür merkezi ile faaliyetlerine devam etmektedir (yee, 2013).

Kamu ve özel sektör işletmelerinin küresel ölçekteki etkinlikleri, satın almaları ve sponsorlukları da çağdaş kamu diplomasisinin ilgi alanına girdiğinden özellikle Türk Hava Yolları’nın uluslararası sportif organizasyonlara adını da vermek suretiyle sponsor olması (Turkish Airlines Euroleague), Avrupa’da taraftarı fazla ve kitle iletişim araçları tarafından sürekli takip edilen futbol takımlarıyla imzalanan sponsorluk anlaşmaları, dünyada en çok noktaya uçuş yapan havayolu şirketi olması, sürekli yayını Sky Life ile Türkiye’nin güzelliklerini hedef kamulara tanıtması, son olarak sahne sanatlarında ve sporun çeşitli dallarında ünlenmiş bireyleri marka yüzü ya da elçisi olarak tercih etmeleri nedeniyle küresel pazarda bilinirliği arttıran ve Türkiye algısı ile Türk kuruluşlarına ve ürünlerine güven duygusunu olumlu yönde pekiştirme potansiyeli olan kamu diplomasisi faaliyetleri olarak değerlendirilebilir.¹

Türkiye’de hızla gelişen ve küreselleşen sivil toplum kuruluşlarının faaliyetleri de kamu diplomasisi kapsamında değerlendirilmesi gereken faaliyetlerdir. Kızılay benzeri yapılarla dünyanın birçok noktasına sağlık hizmeti, teknik destek ve ekipman ile insani yardım götüren dernekler, yurtdışında yürütölen kültür, sanat ve eğitim faaliyetleri de Türkiye algısını güçlendiren çalışmalardır. Siyasal erkin, 5253 sayılı Dernekler Kanunu (2004) hükümleri uyarınca Bakanlar Kurulu kararıyla bu tür oluşumları desteklemek için ‘Kamu Yararına Çalışan Dernekler’ statüsüne almak suretiyle vergi muafiyeti sağlaması da organizasyonların ekonomik gelişimine katkı sunan ve faaliyetlerini arttırmak için finansal genişleme sağlayan bir uygulama olarak STK’ların kamu diplomasisi çalışmalarına dolaylı destek sağlamaktadır.

Türkiye’nin yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerinin fikri altyapısını destekleyen olgulardan biri de, son dönemde sayıları ve uluslararası faaliyetleri hızla artan, yurtdışına açılan, çeşitli akademik etkinlikler düzenleyen, Türkiye’nin tezlerini kendi perspektiflerinden değerlendiren yayınlar hazırlayan düşünce kuruluşlarının faaliyetleri oluşturmaktadır.

Osmanlı’dan günümüze gelişen ve teknik anlamda modernleşen, özel sektör ve sivil toplumla entegre olma yolunda hızla ilerleyen Türkiye’nin kamu diplomasi faaliyetleri ifade edilen çok sayıda ve çeşitlilikteki aktör ve olguyu içinde barındıran bir süreci tanımlamakla birlikte bunların hedef kamular üzerinde etkilerinin tespiti de son derece önemlidir.

AMAÇ VE YÖNTEM

Araştırma kapsamında yapılandırmacılık ve kamu diplomasisi kavramları tanımlandıktan ve Türkiye’nin yürüttüğü kamu diplomasisi faaliyetlerine değinildikten sonra; Amerikan halkının genel olarak algısını belirleme, etkileme ve yönlendirme potansiyeli bulunan gazetelerde Türkiye ile ilgili yer alan haberler incelenmek suretiyle kavramsal yapının olgusal tekabülyeti irdelenmeye çalışılmaktadır.

ABD basınındaki Türkiye algısını çözümlenmeyi hedefleyen bu çalışmada evren olarak ABD yazılı basını seçilirken, evrenin büyüklüğü ve karmaşık yapısı dikkate alınarak, tirajı 1 milyonun üzerinde olan ulusal gazeteler örneklem olarak belirlenmiştir. Bu gazeteler de sırasıyla *Wall Street Journal* ve *USA Today*’dir (Audited Media, 2013).

Araştırmada, ilgili gazetelerin 2013 yılı Mayıs ayındaki içeriğinde ‘Turkey’ kelimesi geçen haberleri derlenerek, niteliksel ve niceliksel içerik analizine tabi tutulmuştur.² Temel amacı, toplanan verileri açıklayabilecek kavramalara ve ilişkilere ulaşmak olan içerik analizinde, öncelik toplanan verilerin kavramsallaştırılması, daha sonra ise ortaya çıkan kavramalara göre mantıklı bir biçimde düzenlenmesidir. Bu düzenleme neticesinde veriyi açıklayan, anlaşılır hale getiren kategoriler meydana çıkmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2011: 187, 227). Bu analizde kullanılacak kategorik tasnif de, ifade edildiği biçimde, örneklemi oluşturan gazetelerde yer alan Türkiye ile ilgili bütün haberlerin ön incelemeden geçirilmesiyle elde edilmiştir.

Tarih seçiminde, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip ERDOĞAN'ın ilgili dönemde ABD gezisine çıkmış olmasının yazılı basında Türkiye'ye olan ilgiyi arttıracığı varsayımı etkili olmuştur.

Araştırmanın sınırlılıklarını da bu noktada ifade etmek yararlı olacaktır. Öncelikle araştırma iki tarih arasını baz aldığından, bu tarihler dışında yaşanmış ya da yaşanacak gelişmelerin haber içeriğini ve sayısını arttırıp azaltma ihtimali bulunmaktadır. Diğer yandan araştırmada örneklem seçiminde tiraja göre bir seçim yapılmış, bu tercih ulusal pazarın önemli bir bölümünü oluşturan gazeteleri inceleme fırsatı verse de ABD basınında daha spesifik ideolojik düşüncelerin temsilcisi konumundaki gazeteleri incelemeyi gerekli kılmıştır.

BULGULAR

Araştırma bulguları tasniflenirken haberin yer aldığı bölüm ve haberin içeriğinin sunuluş biçimi dikkate alınmıştır. Haber içeriğinde Türkiye'nin ve Türkiye merkezli işletmelerin söylem ve eylemlerini olumlayan haberler 'olumlu' olarak nitelendirilirken; Türkiye'nin itibarını ve güvenilirliğini azaltacak biçimde kaleme alınmış haberler 'olumsuz' olarak tanımlanmıştır. Türkiye ile doğrudan ilgili olup da olumlu ya da olumsuz çağrışımlar içermeyen haberler 'tarafsız' olarak değerlendirilirken; başka ülkelerde olup da etkileri nedeniyle bir ölçüde Türkiye'yi de ilgilendiren haberler 'dolaylı' olarak ifade edilmiştir.

Yöntemde belirtildiği üzere bu haberler de üst başlıklar biçiminde kategorileştirilmiştir. Belirlenen tarihler arasında örnekleme oluşturan gazetelerin haberlerinden yola çıkılarak oluşturulan kategoriler ise şu şekildedir: Ekonomi, Demokrasi, Kültür- Sanat, Savaş-Terör.

Wall Street Journal gazetesinde, 2013 yılı Mayıs ayında Türkiye ile doğrudan ya da dolaylı ilgisi bulunan toplam 89 haber yer almıştır. Bu haberlerden 23'ü olumlu, 15'i olumsuz, 5'i tarafsız ve 46'sı dolaylı olarak Türkiye'yi konu almaktadır. Haberlerin, ilgili gazetenin sayfalarına rakamsal ve yüzdesel olarak dağılımı çalışmanın sonunda yer alan Tablo 1'de ayrıntılı olarak sunulmuştur (Tablo 1:128).

Dolaylı haberlerin büyük bölümü (23 adet) Suriye'de yaşanan iç savaş ve bunun Türkiye başta olmak üzere bölge ülkelerine etkilerini; ABD, AB ve Rusya'nın bu denklemdeki yerini ve stratejilerini ele alan yazılardan oluşmaktadır. Diğer dolaylı haberler ise Almanya ve İsveç'teki ırkçı saldırılar; Almanya'da yaşanan işsizliğin orada yaşayan Türklere etkileri; Bulgaristan sınırında yaşanan sıkıntılar; Doğu Avrupa'daki özelleştirmeler; Japonya'nın nükleer santral kurma faaliyetleriyle ilgili haberde Türkiye'de de çalışmalar yürütüldüğü şeklinde ilgili gazeteye yansımıştır.

Tarihi içeriğe sahip bir yorum yazısında Türkiye'ye yapılan atıflar; Boston saldırıları bağlamında terörle mücadele eden ülkeler arasında Türkiye'nin de sayılması; Yaşam&Kültür sayfalarında, yeni çıkan kitaplarla ilgili tanıtımlarda ve röportajlarda birer cümle ile Türkiye'den söz edilmesi; Kıbrıs Rum Yönetimi'nde kurulu bir futbol takımının ekonomik durumunu haber yaparken, Türkiye'de yapılacak organizasyona gidiş maliyetinden söz edilmesi dolaylı olarak tanımlanan haberlerdir.

Ekonomi sayfalarında, dolaylı olarak ifade edilen haberler ise IMF Başkanı Lagarde ile yapılan röportajda geçen bir cümle ile merkez bankalarını kıyaslayan haberdır. Avrupa ve New York sayfalarında da şirketlerin faaliyetleri incelenirken, Türkiye'deki iştiraklerinin ekonomik göstergelerine değinilmiştir. New York sayfalarındaki spor haberlerinde de Türk bir kadın sporcudan bahsedilmektedir.

Türkiye ile ilgili olumsuz haberler ise Reyhanlı'daki terör eylemini; 1 Mayıs gösterilerinde ve Gezi Parkı olaylarında meydana gelen çatışmaları konu alan haberlerdir. Yorum sayfalarında dinî temelli bir tarih yazısında İslam coğrafyasını tarif ederken Türklerin saldırgan olarak gösterilmesi de olumsuz olarak nitelendirilebilecek bir haberdır.

Gündemdeki alkol düzenlemeleri; Türkiye'nin yeni Osmanlı olabilme ihtimali; mekanik arıza sonucu düşen askeri uçak ve milli havayolu şirketine dair haberler, olumlu ya da olumsuz saptamalara yer verilmediğinden, çalışmada tarafsız olarak ele alınmıştır.

İlgili gazetede Türkiye'ye dair olumlu haberler ise genel olarak ekonomi ağırlıklı olmuştur. Kredi derecelendirme kuruluşlarının not artışları ile Türk yatırımcıların ABD, Kuzey Irak ve Somali'de yaptığı yatırımlar gazetenin Dünya sayfalarında yer bulmuştur. Bunun yanı sıra Başbakan'ın ABD gezisi, İstanbul'a yapılmakta olan dünyanın en büyük havalimanlarından birinin haberi, açılım süreci; Avrupa İmar ve Kalkınma Bankaları toplantısının Türkiye'de yapılması; Türkiye'nin büyüyen ekonomisi de habere konu olmuştur. Bunların yanı sıra estetik cerrahi alanında Türkiye'nin önemli bir çekim merkezi olduğunu, turistik destinasyon olarak cazibesini ifade eden haberler ile Türkiye'yi tanıtıcı iki adet foto haber de çalışmada olumlu olarak tanımlanmıştır.

USA Today gazetesinde, 2013 yılı Mayıs ayında Türkiye ile doğrudan ya da dolaylı ilgisi bulunan toplam 50 adet haber yer almış; haberler içeriğine göre olumlu, olumsuz, tarafsız ve dolaylı başlıkları altında tasniflenmiştir. İlgili haberlerin, gazete sayfalarına dağılımı rakamsal ve yüzdesel olarak çalışmanın sonunda yer alan Tablo 2'de detaylı olarak sunulmuştur (Tablo 2:128).

Dolaylı haberlerin büyük bölümünün (12 adet) Suriye'de yaşanan iç savaş, bunun bölge ülkelerine etkileri ve ilgili aktörlerin konuya ilişkin değerlendirmelerini içeren haberlerden oluştuğu görülmüştür. Dolaylı haberlerin ikisi ise İsveç'te yaşanan göçmen protestolarını konu almakta ve protestoların yaşandığı bölgelerde yoğun olarak Türkiye, Irak, İran ve Somali kökenli göçmenlerin yaşadığı ifade edilmektedir. Gazetenin Dünya sayfalarında İskoçya'nın bağımsızlık hareketini ve AB'yle ilişkilerini konu alan haberde bir cümleyle Türkiye'ye atfı yapılmaktadır.

Ekonomi haberlerinde, dünya piyasalarındaki gelişmelere yer verilirken, Türkiye borsasındaki (İMKB/BİST) durum da değerlendirilmiştir. Bangladeş'in Dakka şehrinde meydana gelen ve 1127 kişinin ölümüyle sonuçlanan tekstil atölyeleri yangınının, ABD'li tüketicileri harekete geçirip geçirmeyeceğini sorgulayan bir yazıda da, bu atölyelerden birinde çalışan bir kadının hayat hikâyesine yer verilirken, Türkiye'ye ihraç edilmek üzere kışlık ceket imal ettikleri ifade edilmiştir.

Spor sayfalarında GP ve WTA organizasyonlarıyla ilgili haberlerde Türkiye etaplarına dair birer cümle; Atina Olimpiyatları'nda doping testi sonucu değişen sıralama ile bir Türk atletin bronz madalyaya hak kazanması; NBA'de oynayan basketbolcular ve ülkeleri sıralanırken Ömer AŞIK isimli Türk sporcunun da sayıldığı iki haber, gazetede yer almıştır. ABD eğitim sistemiyle ilgili bir haberde üniversiteden önce bir yıl ara vermenin avantaj ve dezavantajları tartışılırken Norveç, Danimarka ve Türkiye'de öğrencilerin %50'den fazlasının eğitime 1 yıl ara verdiklerine değinilmiştir.

USA Today gazetesinde Mayıs ayı içerisinde Türkiye ile ilgili tarafsız olarak tanımlanabilecek üç habere yer verilmiştir. Bunlardan ilki Yaşam sayfalarında yer alan, vizyona yeni girmiş 'Behind the Lies' filminin tanıtımında Afganistan'dan Türkiye'ye, oradan da Colorado dağlarına uzanan bir öykü olduğunu anlatan cümledir. İkinci haber ise ABD Başkanı ile T.C. Başbakanı'nın ortak basın toplantısında ABD Deniz Kuvvetlerine bağlı piyadelere şemsiye tutturulmasının Amerikan kamuoyunda yarattığı tartışmadır. Son olarak THY'nin Rusya uçuşlarında, aşırı içki tüketimi sonucu huzursuzluk çıkaran yolcular nedeniyle içki servisini kaldırmayı düşündüğüne yönelik haber, gazetede yer almıştır. Her üç haberde de Türkiye'ye dair olumlu ya da olumsuz bir fikir öne sürülmemiştir.

Türkiye'ye dair olumsuz haberler incelendiğinde ise en fazla haberin (4 adet) Reyhanlı'da meydana gelen terörist saldırıya ayrıldığı görülmektedir. Bunun yanı sıra alkollü içecekler konusunda yapılan yasal düzenlemelerin toplumun bir bölümünde rahatsızlık yarattığı haberi ile 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nda yapılan gösterilerde polislin müdahale biçimi de gazetenin Dünya ve Haberler bölümlerinde yer bulmuştur. Bu haberler dışında Kapadokya'daki balon kazası; THY'nin kırmızı ruj ve ojeyi yasaklayacağına dair iddialar ve Olimpiyatlarda madalya kazanmış iki Türk kadın sporcuda doping olabileceği ihtimali ilgili gazetede Türkiye aleyhine yer alan konulardır.

Türkiye'ye dair olumlu olarak addedilebilecek siyasi içerikli haberler, gazetenin Politika ve Haberler sayfalarında yer bulan Başbakan'ın ABD gezisine dair yazılar ile İsrail'in Suriye'yi hedef alan saldırılarının yaratacağı sonuçlara dair verilen beyanatların yer aldığı haberlerdir. Bunun dışında Türk şirketlerinin yöneticilerinin görüşlerine yer verilen haber ile Türkiye'de düzenlenecek Golf organizasyonuna dair iki haber de gazetede yer almıştır. Gazetenin Seyahat sayfalarında Türkiye'nin turistik destinasyon olarak çekiciliğine vurgu yapan dört adet yazı yayımlanırken; Aire isimli kitabın yazarı Lena GOLDFINCH'le yapılan röportajda Türkiye'nin gezi listesinde yer aldığını ifade eden cümleler kurması, çalışmada olumlu olarak kabul edilen diğer haberlerdir.

İfade edilen bulgular kategorik olarak tasniflendiğinde ise ABD basınında Türkiye'ye dair olumlu ifadelerin 'ekonomi' kategorisinde yoğunlaştığı görülmektedir. Türk ekonomisi ve iş dünyasının faaliyetlerini her iki gazetenin de olumlarken, en fazla olumsuz içerik 1 Mayıs ve Gezi Parkı hadiselerindeki orantsız güç kullanımından dolayı 'demokrasi' kategorisinde görülmektedir. Uluslararası organizasyonlar, sportif başarılar ile sanatçı ve yazarların ifadelerinin yer aldığı az sayıda haber de 'kültür-sanat' kategorisi içerisinde yer alan olumlu haberlerdir. Türkiye'ye dair olumsuz haber içeriğinde yığılma görülen bir diğer konu ise 'savaş-terör' kategorisi içerisinde yer alan terör faaliyetleridir. İlgili dö-

nemde Reyhanlı'da meydana gelen Türkiye tarihinin en kanlı terör eylemi, kalkınmasında öncelikli sektörlerden birini turizm olarak belirlemiş Türkiye için olumsuz bir haber olmuştur. Diğer taraftan Suriye'de yaşanan iç savaşla ilgili haberlerde de Türkiye'nin adı sınır komşusu olması nedeniyle sıkça geçmektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Tarihi, kültürel, coğrafi ve hatta genel manada dinî birlikteliğın dahi bulunmadığı Amerikan toplumuyla 'kimlik' temelli ortaklaşma sağlamanın ve kamu diplomasisi hedefleri doğrultusunda ilgili toplulukta fikri değışim sağlamanın zorluğu vaka olarak kabul edilmekle birlikte, dünyayı sosyal bir inşa alanı olarak gören yapılandırmacı bakış açısına göre aktörlerin etkin çalışmasıyla önemli oranda mesafe kat etmek olasıdır. Mevcut durumda, araştırma bulgularından da hareketle Amerikan halkını etkileme potansiyeli bulunan ABD ulusal basınında Türkiye'ye dair haberlerin sayısal olarak yetersiz olduğu görülmekle birlikte, genellikle haber içeriklerinde dolaylı olarak yer aldığı gözlenmektedir. Olumlu-olumsuz haber dengesi de bıçak sırtı seyretmektedir. Ayrıca çalışmada ortaya çıkan bir diğer tespit de Türkiye'nin konumlandırılmasında yaşanan kafa karışıklığıdır. Ekonomi ağırlık olumlu haberlerde Türkiye, Dünya sayfalarının Avrupa bölümünde yer bulurken, olumsuz haberler genel olarak ilgili sayfaların Ortadoğu bölümünde yer almaktadır. Bu muğlâklık dahi kitle iletişim çağında her gün binlerce enformasyona maruz kalan günümüz insanı için ortak kimlik tanımlarının olmadığı bir ülkeyi algılamasında sorunlar yaratabilecektir.

Türkiye gibi uzun yıllar içine kapanmış, çevresine histerik korkular ve düşmanlık algılamalarıyla bakar hale gelmiş, uluslararası ilişkiler çalışmalarını genel olarak resmi konutlara hapsedmiş bir ülkenin hızla değışim ve dönüşüm yaşaması ve bu noktada zorluklar, aksaklıklar yaşamayıp, bir ölçüde dirençle karşılaşmaması eşyanın tabiatına aykırı bir durum olmakla birlikte, hedef kitlelerin bilincini arzu edilen biçimde inşa etmek ve rıza yaratmak hem kamu yönetiminin hem de özel sektör ve sivil toplum kuruluşu çatıları altında örgütlenen aktörlerin, uzun soluklu, etkileşime açık iletişim faaliyetleriyle mümkün olacaktır.

Sonuç olarak yürütölen çalışmalarla, aktif bir aktör olma iradesini ortaya koymuş olan Türkiye'nin, kamu diplomasisi çalışmalarına bir asır önce başlamış diğer aktörlere yetişmek ve bir adım dahi olsa öne geçebilmek için tarihi ve kültürel mirasının ve ekonomi-politik gerçekliğinin bilincinde olarak başta yabancı basın-yayın organları olmak üzere tüm paydaşlarıyla özverili ve yaratıcı iletişim çalışmaları yürütmesi son derece önemlidir.

SON NOTLAR

¹ Ayrıntılı bilgi için ilgili kurum ve kuruluşların resmî web siteleri incelenebilir.

² Ayrıntılı bilgi için bkz. Geray, 2006.

KAYNAKLAR

- Akçadağ, E. (2013). Dünya’da ve Türkiye’de Kamu Diplomasisi, *Kamu Diplomasisi Enstitüsü*, Haziran 01, 2013, <http://kamudiplomasisi.org/pdf/emineakcadag.pdf>.
- Alliance for Audited Media (2013). *Average Circulation at the Top 25 U.S. Daily Newspapers*, Haziran 01, 2013, <http://www.auditedmedia.com/news/research-and-data/top-25-us-newspapers-for-march-2013.aspx>.
- Araş, B. & Fidan, H. (2009). Turkey and Eurasia: Frontiers of a New Geographic Imagination, *New Perspectives on Turkey*, 40, 195-217.
- Bostancı, M. (2012). *Kamu Diplomasisinde Medyanın Rolü ve Önemi*. İstanbul: Anahtar Kitaplar.
- Checkel, J.C. (1998). The Constructivist Turn in International Relations Theory, *World Politics*, 50(2), 324-348.
- Erzen, M.Ü. (2012). *Kamu Diplomasisi*. İstanbul: Derin Yayınları.
- Geray, H. (2006). *Toplumsal Araştırmalarda Nicel ve Nitel Yöntemlere Giriş*. Ankara: Siyasal Kitabevi.
- Goethe Institut (2013). Haziran 01, 2013, <http://www.goethe.de/ins/en/index.htm>.
- Instituto Cervantes (2013). Haziran 01, 2013, http://estambul.cervantes.es/tr/enstitunun_tanitimi.htm.
- Klotz, A. & Lynch, C. (2007). *Strategies for Research in Constructivist International Relations*. New York: M. E. Sharpe.
- Küçük, M. (2009). Uluslararası İlişkiler Kuramında Konstrüktivist Dönüşü Anlamak, *Ege Akademik Bakış*, 9(2), 771-795.
- Larrain, J. (1995). *İdeoloji ve Kültürel Kimlik: Modernite ve Üçüncü Dünyanın Varlığı*, Neşe Nur Domanıç (Translated by). İstanbul: Sarmal Yayınevi.
- Malone, G.D. (1988). *Political Advocacy and Cultural Communications: Organising the Nation’s Public Diplomacy*. Lanheim: University of America.
- Neumann, B.I. (1999). Avrupa Kimliği, AB Genişlemesi ve Entegrasyon/Dışlama Bağintısı, *Avrasya Dosyası, Avrupa Birliği Özel*, 5(4).
- Potter, E. (2002). Canada and the New Public Diplomacy, *Netherland Institute of International Relations*, 58(1).
- Riggins, J. (1998). A Strategic Assessment of Public Diplomacy, *USAF*, Haziran 01, 2013, <http://www.dtic.mil/cgi-bin/GetTRDoc?Location=U2&doc=GetTRDoc.pdf&AD=ADA444104>.
- Sağır, M.Ö. & Akıllı, H.S. (2004). Etnisite Kuramları ve Eleştirisi, *Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 28(1), 1-22.
- Sancar, G.A. (2012). *Kamu Diplomasisi ve Uluslararası Halkla İlişkiler*. İstanbul: Beta Basım A.Ş.
- T.C. Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurulu Atatürk Araştırma Merkezi (2013). Haziran 01, 2013, www.atam.gov.tr.
- T.C. Başbakanlık Kamu Diplomasisi Koordinatörlüğü (2013). Haziran 01, 2013, www.kdk.gov.tr.
- T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (2013). Haziran 01, 2013, <http://www.ytb.gov.tr>.
- USA Today (2013). Haziran 01, 2013, <http://www.usatoday.com/search/Turkey>.
- Wall Street Journal (2013). Haziran 01, 2013, <http://online.wsj.com/search/term.html?KEYWORDS=Turkey>.

- Wendt, A. (1999). *Social Theory of International Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wendt, A. (2005). *Constructing International Politics*. Stephen Chan and Cerwyn Moore (Edited by), *Theories of International Relations*, London: Sage Publications.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2011). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, S. (2012). *Akıllı Güç*. İstanbul: Kum Saati Yayınları.
- Yunus Emre Enstitüsü (2013). Haziran 01, 2013, <http://yee.org.tr>.
- 5253 Sayılı Dernekler Kanunu (2004). Haziran 01, 2013. <http://www.resmigazete.gov.tr>.

TABLolar:

Tablo 1. *Wall Street Journal* Gazetesinin Mayıs Ayı Haber Dağılımı

	Sayfalar	Olumlu	Olumsuz	Tarafsız	Dolaylı	%	N
WALL STREET JOURNAL	Dünya	11	12	3	16	47,19	42
	WSJ Live	1	2	-	9	13,48	12
	Yorum	2	1	1	4	8,99	8
	Yaşam&Kültür	4	-	-	4	8,99	8
	Avrupa	1	-	1	4	6,74	6
	Ekonomi	1	-	-	4	5,62	5
	ABD/New York	1	-	-	4	5,62	5
	Sanat&Eğlence	1	-	-	-	1,12	1
	Emlak	-	-	-	1	1,12	1
	Sokağın Sesi	1	-	-	-	1,12	1
Toplam	23	15	5	46	100	89	

Tablo 2. *USA Today* Gazetesinin Mayıs Ayı Haber Dağılımı

	Sayfalar	Olumlu	Olumsuz	Tarafsız	Dolaylı	%	N
USA TODAY	Ekonomi	-	-	-	1	2,00	1
	Dünya	1	6	-	10	34,00	17
	Politika	1	-	-	1	4,00	2
	Spor	2	1	-	5	16,00	8
	Seyahat	4	2	1	-	14,00	7
	Haberler	1	4	1	2	16,00	8
	Ulusal	1	-	-	-	2,00	1
	Yorum	-	-	-	4	8,00	4
	Yaşam	1	-	1	-	4,00	2
	Toplam	11	13	3	23	100,00	50